

DECIZIE

03 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan
Nadejda Toma
Maria Ghervas
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de către Oleg Iacovlev

în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Nefis” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Iașa”

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014 prin care a fost admisă cererea lichidatorului Tatiana Bostan în procedura de insolvabilitate a Societății cu Răspundere Limitată „Iașa”, susținută de locțiitorul lichidatorului Iovu Oleg cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Iașa” în proces de insolvabilitate prin încasarea de la directorul și asociatul unic Oleg Iacovlev a creanțelor nestinse confirmate prin tabelul definitiv consolidat actualizat al creanțelor, fiind încasat de la directorul și asociatul unic al Societății cu Răspundere Limitată „Iașa” în proces de insolvabilitate Oleg Iacovlev a creanțelor nestinse în mărimea indicată în tabelul definitiv consolidat al creanțelor, actualizat, prezentat de lichidator sau locțiitorul acestuia după realizarea masei debitoare. În scopul asigurării acțiunii a fost aplicat sechestrul pe bunurile ce aparțin cu drept de proprietate lui Oleg Iacovlev

constată:

La 24 mai 2011, SRL „Nefis” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Iașa”.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 26 mai 2011 a fost admisă spre examinare cererea introductivă, în calitate de administrator provizoriu fiind numită ÎI „Tatiana Bostan”.

La 30 decembrie 2013, administratorul insolvabilității al SRL „Iașa”, ÎI „Tatiana Bostan” a depus cerere în instanța de insolvabilitate, solicitând desemnarea ÎI „Iovu Oleg” în calitate de locțiitor al lichidatorului Tatiana Bostan în procedura de insolvabilitate a SRL „Iașa” începând cu data de 01 ianuarie 2014 pe durata concediului de maternitate și a celui de îngrijire a copilului.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 ianuarie 2014 cererea lichidatorului Tatiana Bostan a fost admisă, desemnată ÎI „Iovu Oleg” în calitate de locțiitor al lichidatorului Tatiana Bostan în procedura de insolabilitate a SRL „Iașa”, începând cu data de 01 ianuarie 2014 pe durata concediului de maternitate și a celui pentru îngrijirea copilului.

Tot la 30 decembrie 2013, administratorul insolabilității al SRL „Iașa”, ÎI „Tatiana Bostan” a depus cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Iașa”.

În motivarea cererii a indicat că cuantumul creanțelor creditorilor validate și incluse în tabelul definitiv consolidat al SRL „Iașa” în proces de insolabilitate constituie 13433428,48 lei. Potrivit informației parvenite de la organele competente și listei de inventar, debitorul la moment dispune în masa debitoare de bunuri imobile sub formă de teren cu suprafața de 0,1231 ha, cod cadastral 6401408.102, precum și construcție, cod cadastral 6401408.102.01 situată în or. Orhei, str. 31 august 1989, nr. 97/a, ambele gajate la creditorul garantat BC „Eximbank-Grupo Veneto Banca” SA precum și teren cu suprafața de 0,0792 ha cu nr. cadastral 6401408.238, la fel situat în or. Orhei, str. 31 august 1989, nr. 97/a care nu este gajat, iar din bunurile mobile o transpaletă manuală uzată.

Menționează că procesul de insolabilitate al SRL „Iașa”, a fost intentat la cererea creditorului SRL „Nefis” și nu la cererea debitorului, motiv pentru care a fost depusă cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere conform art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea cu privire la insolabilitate – nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolabilitate conform art. 14 al aceleiași Legi.

Indică că din anul 2010 SRL „Iașa”, nu prezintă rapoarte financiare organelor competente. Ultimul raport prezentat la Direcția pentru Statistică a fost pentru anul 2010. Ceea ce demonstrează că debitorul începând cu anul 2010 nu desfășoară o activitate legală, nu ține evidența contabilă și prezintă dări de seamă, rapoarte etc. organelor competente. Iar, potrivit afirmațiilor organelor de conducere și anume a directorului Oleg Iacovlev, din 2010 întreprinderea nu desfășoară activitate economică.

Relatează că incapacitatea de plată a SRL „Iașa” a survenit anterior depunerii cererii introductive de către creditorul SRL „Nefis”, încă în anul 2010 când debitorul a încetat a prezenta dări de seamă, rapoarte financiare, a duce o evidență contabilă și a efectua plăți. Potrivit ultimului raport financiar prezentat pentru anul 2010 SRL „Iașa” dispunea de active în mărime totală de 4265042 lei, sumă care ar fi servit la satisfacerea parțială a creanțelor creditorilor. În rezultatul inventarierii, au fost găsite și introduse în masa debitoare bunuri care sunt în imposibilitate de a satisface creanțele creditorilor.

Afirmă că în asemenea situație debitorul era obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni din data survenirii incapacității de plată.

Susține că SRL „Iașa” în proces de insolabilitate dispune de bunuri insuficiente în masa debitoare pentru achitarea creanțelor creditorilor validați, a survenit incapacitatea de plată a SRL „Iașa”, iar membrii organelor de conducere nu au depus cerere de intentare a procesului de insolabilitate. În asemenea situație

directorul și asociatul unic Oleg Iacovlev, urmează să suporte datoriile debitorului SRL „Iașa” în proces de insolabilitate neacoperite din bunurile din masa debitoare.

Indică că la ședința comitetului creditorilor din 23 iulie 2013 s-a decis de a atrage la răspundere subsidiară membrii organelor de conducere al SRL „Iașa” și în acest sens au obligat lichidatorul să întreprindă toate măsurile necesare și să întocmească toate actele procesuale în vederea atragerii la răspundere subsidiară a acestora.

Solicită atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Iașa” în proces de insolabilitate prin încasarea de la directorul și asociatul unic Oleg Iacovlev a creanțelor nestinse confirmate prin tabelul definitiv consolidat actualizat al creanțelor, precum și asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile ce aparțin cu drept de proprietate lui Oleg Iacovlev.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014 a fost admisă cererea lichidatorului Tatiana Bostan în procedura de insolabilitate a SRL „Iașa”, susținută de locțiitorul lichidatorului Oleg Iovu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Iașa” în proces de insolabilitate prin încasarea de la directorul și asociatul unic Oleg Iacovlev a creanțelor nestinse confirmate prin tabelul definitiv consolidat actualizat al creanțelor, fiind încasat de la directorul și asociatul unic al SRL „Iașa” în proces de insolabilitate Oleg Iacovlev a creanțelor nestinse în mărimea indicată în tabelul definitiv consolidat al creanțelor, actualizat, prezentat de lichidator sau locțiitorul acestuia după realizarea masei debitoare. În scopul asigurării acțiunii a fost aplicat sechestrul pe bunurile ce aparțin cu drept de proprietate lui Oleg Iacovlev.

La 24 martie 2015, Oleg Iacovlev a depus recurs împotriva hotărârii menționate, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014 prin care a fost atras la răspundere subsidiară și pronunțarea unei hotărâri noi, privind respingerea cererii administratorului insolabilității.

În motivarea recursului a indicat că SRL „Iașa” mai dispune de bunuri și creanțe față de alți agenți economici. Nu cunoaște la ce sumă vor fi înstrăinate bunurile SRL „Iașa”, și nici în ce măsură vor fi restituite creanțele ultimei față de alți agenți economici. Astfel, nu este convins că vor fi sau nu suficiente bunurile SRL „Iașa” pentru satisfacerea creanțelor tuturor creditorilor.

Consideră că instanța nu era în drept de a admite cererea administratorului insolabilității privind atragerea la răspundere subsidiară. Totodată, indică că instanța de fond nu a luat în considerație faptul că însuși administratorul insolabilității și creditorul BC „Pro-Credit Banc” SA au adus prejudicii SRL „Iașa”. Astfel creditorul garantat, cu acordul expres al administratorului insolabilității Tatiana Bostan, au înstrăinat bunul imobil de pe str. Lăpușneanu 2, or. Orhei la un preț diminuat. Mai mult ca atât acest preț a fost de două ori mai mic ca prețul cadastral și de cinci ori mai mic ca prețul de piață.

Invocă că instanța de insolabilitate a permis vânzarea bunului imobil situat pe str. Lăpușneanu 2, or. Orhei nemijlocit de către creditorul garantat, care nu a indicat prețul. Astfel, înainte de vânzare urma să fie stabilit prețul de către adunarea creditorilor în urma unei evaluări efectuate de un evaluator licențiat, însă adunarea creditorilor nu a stabilit careva preț de vânzare.

Relatează că administratorul insolvenței Tatiana Bostan, a motivat faptul vânzării bunului în lipsa prețului stabilit de adunarea creditorilor, prin faptul că adunarea creditorilor a refuzat să stabilească prețul. Aceste afirmații nu corespund realității. Menționează că adunarea creditorilor nu a stabilit prețul, deoarece administratorul insolvenței Tatiana Bostan, a scos întrebarea dată din ordinea de zi, însă era obligată să pună în fața adunării creditorilor întrebarea privind prețul bunurilor, obligație pe care nu a îndeplinit-o.

Menționează că prețul bunului a fost stabilit în urma unei evaluări efectuate de către un prieten al administratorului insolvenței Tatiana Bostan, care este evaluator. Această evaluare fiind efectuată abuziv, cu multiple încălcări care a dus la o diminuare artificială a prețului. Indică că a contestat rezultatul evaluării, iar prin hotărârea organului abilitat cu supravegherea și controlul în domeniul evaluării - Departamentul Relații Financiare și Cadastru, evaluarea dată fiind recunoscută ca fiind efectuată cu multiple încălcări și ca consecință fiind declarată nulă, iar evaluatorului pentru încălcările comise i s-a retras licența.

Remarcă că atât administratorul insolvenței, cât și creditorul garantat cunoșteau despre acest fapt, deoarece li s-a pus la dispoziție câte o copie a acestei hotărâri, însă aceasta nu i-a încurcat să vândă bunul la prețul diminuat stabilit în urma evaluării.

Invocă că însăși creanțele creditorilor garantați au fost exagerate. Astfel, creditorului garantat BC „Pro Credit Banc” SA, i s-a propus încă în 2010 să preia în posesie bunul gajat. Ultimul a trimis o scrisoare în care a acceptat acest lucru, însă a invocat faptul că în scrisoarea SRL „Iașa”, nu este indicat faptul că bunul se transmite în posesie în scopul vânzării. După aceasta SRL „Iașa” i-a expediat o scrisoare în care au fost luate în considerație toate observațiile băncii și s-a menționat că bunul se transmite în posesie în scopul vânzării. Însă banca nu a reacționat, a refuzat să accepte propria ofertă - de a prelua bunul în posesie în scopul instrăinării, dar a continuat să calculeze dobânzi și penalități majorând artificial datoria.

Indică că creditorul garantat BC „EximBanc Grupo Veneto Banca” SA primind în posesie un șir de bunuri gajate atât de la SRL „Iașa”, cât și de la fidejutori, nu a întreprins nici o măsură pentru a le instrăina, în schimb a calculat dobânzi și penalități pe o perioadă foarte îndelungată, majorând astfel artificial datoria.

Mai relevă că administratorul insolvenței Tatiana Bostan, cu toate că dispunea de actele confirmative, nu a contestat creanțele creditorilor, iar contestarea sa ca reprezentant al debitorului, conform legii insolvenței de atunci nu era opozabilă validării.

Totodată indică că pe faptul abuzului comis de administratorul insolvenței și de creditorii garantați de către Procuratura r-lui Orhei, a fost pornită urmărirea penală. Astfel, instanța de insolvență neîntemeiat a respins demersul său de a suspenda judecarea cererii privind atragerea sa la răspundere subsidiară până la soluționarea cauzei penale, la fel era imposibil de stabilit dacă prejudiciul cauzat prin nedeplinirea de către recurent a cererii de intentare a procedurii de insolvență, sau prin acțiunile abuzive de administratorului insolvenței.

Relatează că după intentarea insolvenței, administratorul insolvenței nu a contestat decizia IFS Orhei privind aplicarea sancțiunii fiscale, neluând în considerație că ele au fost aplicate pentru perioada prescrisă, majorând din nou artificial datoria SRL „Iașa”.

Consideră că instanța în orice caz urma să diferențieze aceste prejudicii din valoarea totală a datoriilor și să nu dispună atragerea sa la răspundere subsidiară cel puțin în aceasta privință. Totodată, instanța nu a luat în calcul nici faptul că în afară de bunurile SRL „Iașa”, creanțele ultimei sunt acoperite și prin bunurile imobile gajate de fidejutori, banii proveniți din vânzare cărora de asemenea o să fie folosiți pentru satisfacerea creanțelor creditorilor față de SRL „Iașa”.

Consideră că speței îi sunt aplicabile prevederile art. 248 alin. (6) al Legii insolvenței.

La 07 mai 2015, recurentul Oleg Iacovlev, a depus recurs suplimentar asupra hotărârii Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014.

În motivarea recursului suplimentar a invocat că concluzia Curții de Apel Chișinău, privind atragerea sa la răspundere subsidiară este una eronată, deoarece nu a depus cerere introductivă în condițiile art. 14 al Legii insolvenței.

Menționează că a întreprins toate măsurile posibile pentru a achita datoriile SRL „Iașa”, a folosit bani personali și chiar a înstrăinat propriul său apartament, folosind toți banii obținuți pentru achitarea datoriilor SRL „Iașa”. La materialele dosarului sunt probe ce ar demonstra acest fapt, însă prima instanță a ignorat aprecierea acestora.

La fel, relatează că insolvența SRL „Iașa” a survenit nu în urma acțiunilor sau inacțiunilor sale, dar din motive obiective și anume scăderea vânzărilor pe fondul crizei economice, care a coincis în timp cu majorarea ratelor dobânzilor la credite de către băncile comerciale. Iar, nedepunerea cererii introductive privind intentarea procesului de insolvență nu a influențat la survenirea incapacității de plată a întreprinderii.

Subliniază că la momentul intentării procesului de insolvență întreprinderea dispunea de suficient patrimoniu pentru a satisface creanțele creditorilor. Situația creată se datorează în mare măsură acțiunilor administratorului insolvenței, care a admis majorarea artificială a creanțelor unor creditori, înstrăinarea la preț extrem de diminuat a unei părți din patrimoniul întreprinderii, precum și a format datorii impunătoare după intentarea procesului de insolvență, inclusiv prin comiterea unor încălcări fiscale, necontestarea unei decizii IFS Orhei evident ilegale, admiterea de cheltuieli neîntemeiate. Cu toate că întreprinderea nu are procese judiciare, administratorul insolvenței la finele anului 2012 a angajat un jurist cărui îi achită salariul din patrimoniul întreprinderii.

Remarcă că instanța nu a ținut cont de faptul că întreprinderea dispune de creanțe față de alți agenți economici. De asemenea, instanța nu a luat în considerație nici faptul că datoriile întreprinderii, în afară de bunurile ce aparțin SRL „Iașa” mai sunt asigurate prin gajul unor imobile, o parte din care însăși recurentului ca persoană fizică, iar o parte – SRL „Bar Expres”, al cărui administrator și asociat este. Aceste bunuri nu au fost luate în calcul la aprecierea suficienței sau insuficienței patrimoniului pentru satisfacerea creanțelor creditorilor SRL „Iașa”.

Insistă că instanța de fond nu a dat nici o apreciere argumentelor aduse de el în apărarea sa, limitându-se la indicarea că a solicitat respingerea cererii. Astfel fiind încălcate prevederile art. 239 CPC, conform cărora hotărârea trebuie să fie legală și întemeiată.

Invocă prevederile jurisprudenței Curții Europene și anume cauza Fomin vs. Moldova și Hisvaari vs. Finlanda. În cadrul acestor cauze Curtea a indicat că dreptul la un proces echitabil include dreptul părților de a fi auzite. Aceasta la rândul său presupune nu numai dreptul părților de a prezenta instanței argumentele sale, dar și obligația instanței de a indica în hotărâre din ce motiv admite sau respinge un argument sau altul. Numai o motivare a hotărârilor permite instanței de recurs să verifice legalitatea hotărârii și asigure o bună administrare a justiției.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Materialele pricinii atestă că instanța de insolvență a pronunțat la 01 decembrie 2014 doar dispozitivul hotărârii contestate (f. d. 189, 190), iar probe care ar demonstra recepționarea hotărârii instanței de insolvență de către recurentul Oleg Iacovlev la dosar lipsesc.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recursul este declarat în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa hotărârea instanței de insolvență și de a restitui pricina spre rejudecare în instanța de insolvență din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum denotă materialele cauzei administratorul insolvenței al SRL „Iașa”, ÎI „Tatiana Bostan” a depus cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Iașa”.

Soluționând cererea respectivă, Curtea de Apel Chișinău prin hotărârea din 01 decembrie 2014 a admis cererea lichidatorului Tatiana Bostan în procedura de insolvență a SRL „Iașa”, susținută de locțiitorul lichidatorului Oleg Iovu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Iașa” în proces de insolvență prin încasarea de la directorul și asociatul unic Oleg Iacovlev a creanțelor nestinse confirmate prin tabelul definitiv consolidat actualizat al creanțelor, încasând de la directorul și asociatul unic al SRL „Iașa” în proces de insolvență Oleg Iacovlev a creanțelor nestinse în mărimea indicată în tabelul definitiv consolidat al creanțelor, actualizat, prezentat de lichidator sau locțiitorul acestuia după realizarea masei debitoare. În scopul asigurării acțiunii a fost aplicat sechestrul pe bunurile ce aparțin cu drept de proprietate lui Oleg Iacovlev.

Instanța de recurs constată că hotărârea dată de instanța de insolvabilitate este una pripită, fiind emisă fără a fi dată o apreciere corespunzătoare cererii supuse examinării în raport cu circumstanțele pricinii și prevederilor legale aplicabile la caz.

Astfel, conform prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14; i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

Totodată, conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității, în cazul insolvabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvabilitate intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

În sensul prevederilor normelor citate legiuitorul identifică că atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere și/sau de supraveghere, precum și a oricărei alte persoane, care au cauzat insolvabilitatea debitorului, poate avea loc numai după realizarea masei debitoare și constatarea certă a creanței creditorilor care nu poate fi stinsă din bunurile debitorului.

La caz, instanța de recurs remarcă că contrar dispozițiilor legale menționate, instanța de insolvabilitate adoptând hotărârea contestată a conchis de a încasa de la directorul și asociatul unic al SRL „Iașa” în proces de insolvabilitate Oleg Iacovlev creanțele nestinse în mărimea indicată în tabelul definitiv consolidat al creanțelor, actualizat, prezentat de lichidator sau locțiitorul acestuia *după realizarea masei debitoare*.

Ca urmare, este absolut neclară soluția instanței de insolvabilitate prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești cu privire la încasarea de la Oleg Iacovlev a creanțelor nestinse *în mărimea indicată în tabelul definitiv consolidat al creanțelor, actualizat, prezentat de lichidator sau locțiitorul acestuia după realizarea masei debitoare*.

Or, în sensul acestei dispoziții, se subînțelege că mărimea creanțelor indicate în tabelul definitiv consolidat al creanțelor, urmează numai a fi actualizată după realizarea de către lichidatorul SRL „Iașa” în proces de insolabilitate a masei debitoare, fapt ce contravine prevederilor art. 15 alin. (1) din Legea insolabilității.

Mai cu seamă la acest segment se va menționa că însuși lichidatorul SRL „Iașa”, Tatiana Bostan în cererea cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Iașa” a menționat că potrivit informației parvenite de la organele competente și listei de inventar, debitorul la moment dispune în masa debitoare de bunuri imobile sub formă de teren cu suprafața de 0,1231 ha, cod cadastral 6401408.102, precum și construcție, cod cadastral 6401408.102.01 situată în or. Orhei, str. 31 august 1989, nr. 97/a, ambele gajate la creditorul garantat BC „Eximbank-Grupo Veneto Banca” SA, precum și teren cu suprafața de 0,0792 ha cu nr. cadastral 6401408.238, la fel situat în or. Orhei, str. 31 august 1989, nr. 97/a care nu este gajat, iar din bunurile mobile - o transpaletă manuală uzată.

Pe de altă parte, din cererea depusă de lichidatorul SRL „Iașa”, Tatiana Bostan rezultă că aceasta a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Iașa” în proces de insolabilitate prin încasarea de la directorului și asociatului unic Oleg Iacovlev a creanțelor nestinse confirmate prin tabelul definitiv consolidat actualizat al creanțelor, pe când la materialele cauzei un asemenea tabel lipsește, fiind anexat doar tabelul creanțelor definitiv consolidat la data de 03 iunie 2013 (f. d. 119).

În această ordine de idei, este evident că în cadrul examinării cauzei nu a fost constatat cu certitudine faptul dacă masa debitoare a SRL „Iașa” în proces de insolabilitate a fost realizată sau valorificată definitiv, împrejurare ce face imposibilă stabilirea cu precizie a mărimii creanței nestinse care ar putea fi încasată de la membrii organelor de conducere a SRL „Iașa” în proces de insolabilitate ca urmare a atragerii la răspundere subsidiară.

Pe cale de consecință, instanța de recurs va remarca că dispozitivul hotărârii instanței de insolabilitate nici nu indică cert suma creanțelor nestinse ce urmează a fi încasată de la Oleg Iacovlev, fapt care în plus atestă că acesta are un conținut indecis, ce ar putea crea dificultăți și duce la imposibilitatea executării unei asemenea hotărâri judecătorești de către executorul judecătoresc.

Mai mult că și realizările practicii judecătorești la acest capitol reliefează că este inadmisibilă adoptarea unei hotărâri judecătorești, executarea căreia este pusă în dependență de survenirea unor circumstanțe ulterioare.

Or, pronunțând hotărârea de încasare a unei sume de bani, instanța judecătorească consemnează în dispozitiv, cu cifre și litere, suma în moneda în care se percepe.

Sub aspectul celor relatate se stabilește că constatările instanței de insolabilitate nu conțin o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Pentru considerentele descrise, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite

recursul, a casa hotărârea instanței de insolvabilitate și a remite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău ca instanță de insolvabilitate.

Prin prisma prevederilor art. 5 alin. (9) Legea insolvabilității, se va reține că în cazul casării unei hotărâri a instanței de insolvabilitate, cu remiterea cauzei la rejudecare, rejudecarea se va face de alt complet al instanței de insolvabilitate (alt judecător).

La rejudecare, instanța urmează să țină cont de cele menționate și, rejudecând litigiul supus examinării, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Oleg Iacovlev.

Se casează hotărârea Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014 în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Nefis” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Iașa” cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nadejda Toma

Maria Ghervas

Ala Cobăneanu